

**MENINGEN MED DÖDEN
— ETT SÅNGDRAMA AV
ERIK GEDEON**

**MALMÖ
STADSTEATER**

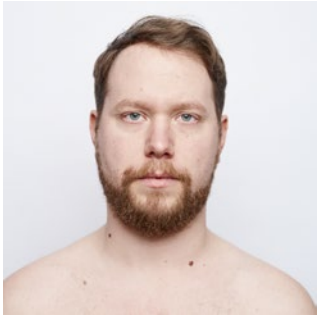
Stefan Clarin

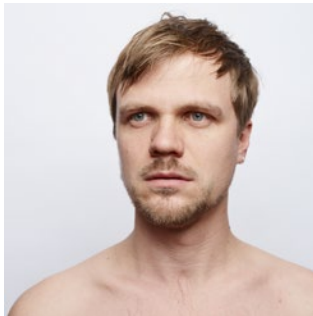
Katarina Lundgren-Hugg

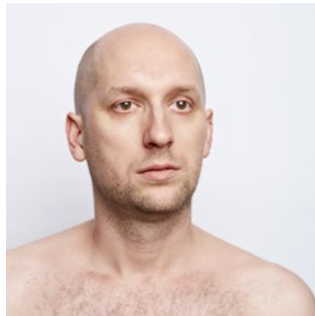
Malin Karlsson

Walfrid Lindsgård

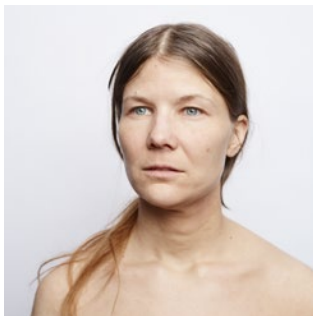
Oscar Johansson

Paul Hinz

Anna Thorstensson

Caroline Karpinska

PREMIÄR PÅ INTIMAN 1 OKTOBER 2022

FÖRLAG Colombine Teaterförlag

KONSTNÄRLIGT TEAM

REGI Sara Cronberg
SCENOGRAFI OCH KOSTYM Franciska Zahle
LJUS Robert Claesson
LJUD Jonathan Flygare
MASK Åsa Trulsson
KOREOGRAFI Melker Sörensen
KAPELLMÄSTARE OCH ARRANGÖR Oscar Johansson
DRAMATURG Felicia Ohly

I ROLLERNA

JEAN – Stefan Clarin
MARIE – Katarina Lundgren-Hugg
LOUISE – Malin Karlsson
PIERRE – Walfrid Lindsgård
FLICKAN – Lovis Feldt och Ruth Morales Letelier

MUSIKER – Oscar Johansson (kapellmästare/piano), Paul Hinz (kontrabas), Caroline Karpinska (fiol), Anna Thorstensson (cello).

VI SKA ALLA DÖ SÅ VI KAN LIKA GÄRNA PRATA OM DET

Du är modig. Vem väljer att se en föreställning som handlar om döden? Vem orkar ens tänka på döden en hel kväll, vem vill frivilligt bli påmind?

Människan är det enda djur som lever med oket att veta att hon ska dö. Inget annat djur tvingas vakna varje morgon och fundera på att den här dagen kan vara den sista. Det är en dom, den där insikten, insikten om vår egen dödlighet. Vi vet och vi måste lära oss att bära vetskapen. Så hur gör vi det? Hur lär vi oss att stå ut med döden? Hur orkar vi pensionsspara, lära oss franska och tapetsera om, när vi vet att vi ändå ska dö? Hur vågar vi älska när vi när som helst kan förlora varandra?

Vi gör vad vi måste, vi människor, för att stå ut. Vi sopar döden under mattan och låtsas att den inte finns. Vi har liksom inget annat val. Sociologen Zygmunt Bauman kallade den där förmågan att ”sopa undan döden”, att leva som om vi inte ska dö, för en anmärkningsvärd landvinning, en prestation som visar viljans seger över förnuftet. Hela den

västerländska moderniteten, hävdade han, går ut på att hjälpa oss att förtränga att vi ska dö.

En snabb blick på den historiska utvecklingen i Sverige ger den gamle sociologen rätt. På bara några generationer har vår relation till döden förändrats. I början av det förra seklet var det naturligt att den gamla eller sjuka dog hemma i sängkammaren. När döden kom tog familjen hand om den de älskat. Tvättade kroppen, klädde den för den sista vilan, lade den i den öppna kistan, tog farväl. Vi ska inte idealisera bristen på hygien, professionell vård och smärtlindring, men en sak är säker, vi känner inte döden som vi en gång gjorde. Den moderna döden är kontrollerad, en civilisationens seger över den smutsiga och smärtsamma döden. Den sker bakom lyckta dörrar och för varje led i hanteringen av den döda finns en yrkesroll, ett visitkort, en branschorganisation. Hur påverkar det oss att vi isolerats från döden, att vi inte längre känner den, att våra händer inte vet vad de ska göra när någon vi älskar dör?

Vi lever i en kultur där vi hyllar det framgångsrika livet, ungdomen, skönheten, ytan på Instagram. I en sådan kultur, där vi alla är ansvariga för vår egen lycka och förväntas förverkliga oss själva, finns ingen plats för nederlag, för sorg och lidande, för sjukdom och död. I en sådan kultur frågar vi oss varför döden drabbar oss när vi ändå tvingas möta den. När döden inte är en naturlig del av livet undrar vi ”varför just jag”, som om alternativet att döden inte ska drabba oss är en möjlighet. Men inget liv är skonat, ingen kärlek är fri från sorg. Vi kan aldrig städa bort döden, obevekligt kommer den drabba oss alla. Så istället för att förtränga den borde vi kanske lära känna den igen.

Det finns mängder med föreställningar om faran att tänka för mycket på döden. Allt från bilden att det är med döden som med solen, man orkar bara titta på den en kort stund, till tanken hos Tolstoj att om man skulle dröja vid tanken på sin egen död skulle man skrika oupphörligt

ända tills man dör. Men Tolstoj hade fel, vilket redan stoikerna i det antika Grekland slog fast. Låt oss aldrig glömma att vi är dödliga, Memento mori, ropade de och vi har nog en hel del att vinna om vi lyssnar på dem. Istället för att låtsas att döden inte ska drabba oss bör vi titta på den, sörja dess närvaro och våga pilla i våra rädslor för den. För där, i dess närhet finns också värdefull livserfarenhet och djup förståelse av vad som är vackert och viktigt i livet att hämta. I dödens närhet blir det nämligen tydligt vad som verkligen är meningen med livet, och det vill vi ju gärna förstå medan vi fortfarande lever.

Så modiga teaterbesökare, se dig omkring, runt dig sitter människor som likt dig vågar dröja vid det svåraste med livet. Den mest smärtsamma kunskapen delar ni, att livet är ändligt och att vi alla ska skiljas åt, men i denna stund är ni inte ensamma. I detta är vi aldrig ensamma. Tillsammans kan vi lära oss att bära dödens börda, det gör livet lättare.

Vi ska alla dö så vi kan lika gärna prata om det.

ANNA LINDMAN,
journalist, författare
och programledare

**”HON VILL LEVA,
MEN MÅSTE DÖ.
HAN VILL DÖ,
MEN MÅSTE LEVA”**

**”VARFÖR EMPATI NÄR MAN
HAR SARKASM? FÖR MIG
ÄR DET DEN BÄSTA ALLRA
SKÖNASTE ORGASM”**

SUFFLÖR & PRODUKTIONSASSISTENT

Gabriella Marmén, Josefina Johansson

INSPICIENT

Kristian Larsson, Kattis Blanking

PRODUCENT

Isabella Posse Boquist, Sara Mortazavi

SCENMÄSTARE Kalle Magnusson

BITRÄDANDE SCENMÄSTARE Piotr Kassaraba

ANPASSAD LJUSDESIGN/LJUSTEKNIKER

Sara Hansson

LJUSTEKNIKER Olof Holmgren

LJUDTEKNIKER Jonathan Flygare, Harald Gagge

REKVISITÖR Åsa Isacson, Linda Täck

KOSTYMKOORDINATOR Mariane Josefsson

SKRÄDDERI Andrea Stenman

KOSTYMSERVICE Gyöngyi Balázs

FÄRGERI/PATINERING Alicja Ekerholm

SCENOGRAFISK PROJEKTLEDARE Paula Sjöblom

KOORDINATOR SMEDJAN Niklas Gagner

KOORDINATOR DEKORMÅLERI Pontus Palmgren

KOORDINATOR SNICKERI Viveca Hofwimmer

KOORDINATOR TAPETSERI

Ida Enebro/Mikael Palmgren

SPECIALEFFEKT Magnus Nilsson

DEKORATELJÉCHEF Patrick Becker

MARKNADSKOORDINATOR Erik Roman

KOMMUNIKATÖRER

Carin Hebelius, Erik Roman

PROGRAMREDAKTÖR Carin Hebelius

SERVICEANSVARIG Inger Börjesson

FÖRSÄLJNINGANSVARIG Sofie Åström

INNESÄLJARE Jens Ilström

FÖRESTÄLLNINGSFOTOGRAF Emmalisa Pauly

PORTRÄTTFOTOGRAF Johan Sundell

PROGRAMLAYOUT Isabel de Jounge

TRYCK Exakta Print AB

MARKNADSCHEF Jenny Bång

CHEFSPRODUCENT Lisa Ericstam

TEKNISK CHEF Jerker Pyron

CHEF KOSTYM- OCH MASKAVDELNINGEN

Paola Billberg Johansson

FÖRESTÄNDARE KOSTYMSERVICE Gyöngyi Balázs

LJUSANSVARIG Stuart Bailes, Robert Claesson

STÄDLEDARE Rinna Löfgren

EKONOMICHEF Anette Zetterlund

CHEFSASSISTENT Josefin Beischer

TEATERCHEF OCH ANSVARIG UTGIVARE

Kitte Wagner

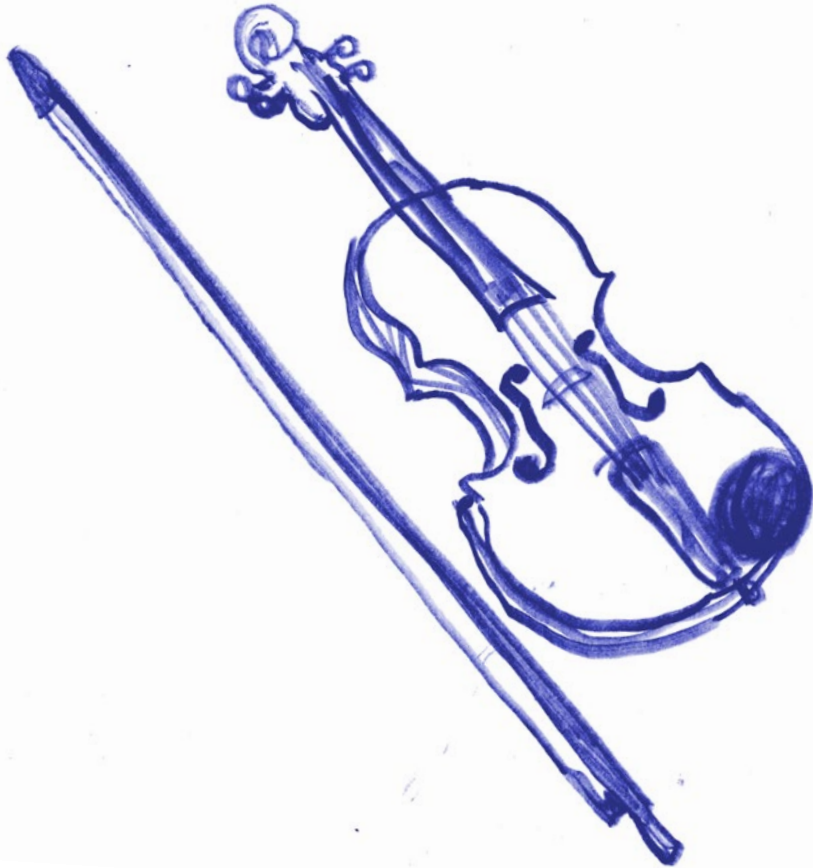

FOTOGRAFERING OCH LJUDUPPTAGNING ÄR
AV UPPHOVSRÄTTSLIGA SKÅL EJ TILLÅTEN.
VAR VÄNLIG STÄNG AV MOBILTELEFONEN.

Malmö Stadsteaters verksamhet finansieras i huvudsak med bidrag från
Malmö Stad och Region Skåne (inkl Staten via kultursamverkansmodellen).

MALMÖSTADSTEATER.SE